

è.); o sigui BAIK-GORRITSE > *Baikorritze*.

Doncs, en *Lacorre* i *Lacorritz* admetrem composició amb LAK- 'roca, pedra', amb aqueixa evolució: LAKE-GORRI o LAK-GORRI contret en LAKKORRI, i LAK-GORRITZE contret en LAKKORRITZE. LAK(E) 'roca, roc' el tenim ben comprovat en un bon nombre de mots i noms aplegats en la primera part de l'art. *llac* del *DECat.*: en variants que oscil·len entre LAK-/LEK- i LEKK: *Leca*, *Llec*, *llecor* etc., i en particular \*LACESE, que he establert a l'art *Llaés* com ètmon d'aquest altre poble dels Pirineus veïns en el Ripollès (25 k. a l'E. de La Quar). En el basc conegut avui tenim *lakarr* «gravier, aspèrité», «guijo, aspereza del terreno» al costat del qual pogué haver-hi una variant *lakorr*, tal com trobem bc. *malkorr* al costat de *malkarr* 'precipici, penyal'; ja tal *lakorr* ens donaria una explicació acceptable de *La Quar*, *La Corriu* etc. recorrent a la forma «canvi de sufix». Però més aviat cal inclinar-se pel compost LAK-GORRI, -LAK-GORRITZE, puix que aquest es funda en el *Herauscorritse* dels aquitans. En la inscripció desxifrada per Mitxelena, *Fano herauscorritse-be* es pot entendre en total com 'en el temple de l'ídol *herauscorritse*' tant si *-be* tenia funcions de desinència genitiva, com si era dativa: 'en el temple, a *Herauscorritse* dediquem' etc.

*La Quar*, seria doncs 'roca roja': i en efecte és la situació de l'esgl. de La Quar, en el caire d'un serrat, tot ell una gran penya, cf. «r u p i s de *La Quar*, --- *rupperm* de *La Quar*» en el doc. de 1294 (supra) i certament (memòria meva) de color rogenc. I *Lacorriu* [en el penyalós vessant de la Serra d'Encijal, <*Lakorritze* veurem el mateix sufix que en el nom de l'ídol aquità, sufix *-itze*, que podia tenir un valor hipocorístic —sigui ponderatiu o imprecatori, en l'ídol, sigui també hipocorístic en una forma o altra, sigui simplement diminutiu, en contrast amb *La Quar* — un diminutiu toponímic 'la petita Quar' a la manera de *Avinyonet* / *Avinyó* / *Gironell* / *Girona* / *Castanyadell* / *Castanyet*, més important i conegut, i dalt d'un serrat més prominent.

PARÒNIMS. És ben temptador, almenys, entendre com a tal el nom d'una muntanyeta valenciana, *La Gorrissa*, contrafort de la serra Calderona (te. Serra, uns 25 k. al NNO. de València: xxx, 57.24) tot reconeixent que és arriscat, essent d'una zona tan llunyana, i de substrat variant: ací més aviat ibèric, la semblança amb *Lacorritz* és verament colpidora (-*rr*-, *-issa* = *itze*, car la *-g* pot venir de *-k*- tant segons fon. cat., com per *qaf* de l'àrab filtrador), tant, que costa de creure en una coincidència fortuïta; no havent-hi altra etim. a la vista, puix que, al capdavant, ibèric i basc sortien d'un tronc comú.

Amb *La Quar* < *Lakorre* s'assemblen molt uns NLL bearnesos. *Lacoure* munt. entre la Sule (Santa Grazia) i la frontera espanyola; ha de ser molt a la vora (4 o 5 k., o bé sense solució de continuïtat) el «col de

*Lacurde*» (entre Santa Grazia i Lanne de Baretous), que P.Raymond (*Di.Top.BPyr.*) documenta ja el 1598 com «*cog de La Curde*». Com que l'alternança *RR/rd* és reconeguda en mots pre-romans (*DECat.*, *gavarra*; *DCEC*, *cerdo*), podríem mirar com originària la variant *Lacourre*, ben semblant al nostre *LAKORR*- (que almenys en part podria resultar de *o* en bearnès). Un altre *Lakorne*, hameau de la cne. de Mendiondo, bnav, (pot ser afrancesament de \**lekorno*, tal com *Medionde* en lloc de *Mendiondo*), i llavors tornariem a la variant *lakorr* de *lakarr*, sigui amb addició de sufix basc *-no* (Mitx., *Apell*, §470), sigui amb *RR >rn*, alternança (més rara) de *-RR-* (*Gavarna*). Com que aquests problemes del Bearn i del P.Basc, ja no són de la tasca que s'espera de l'*Onom. Cat.*, no ens cal entrar-hi a fons, ni decidir, p. ex., si no és millor, en lligar-ho, del tot o concurrentment, amb *Lagor*<sup>e</sup> en el Bearn, prop del Gave 25 k. avall de Pau, o amb el basc *legor* que donà una altra pista per a *Llaguarres*. Remetem encara a l'art. *La Bascort* (supra i *E.T.C.* 1, 109, 111 i 220), i al possible enllaç d'aquest nom —en docs. ant. *Navascot* a. 891 i *Navasquart* 1182— i al seu possible enllaç<sup>3</sup> amb el nav-arag. *Navascués* i amb un bc. *nabas-corri*, on es repetiria la composició amb *gorri* i el canvi *s+g>sk*.

A part de tot això, que no són caps sense center, sinó qüestions col·laterals i secundàries, l'etim. de *La Quar*, i *La Corriu* resta a dalt totalment aclariada.

<sup>1</sup> Hi hauria doncs un homònim a Ribes de Sitges? Cap altra notícia. I, encara que el nom del donador suggereixi el Penedès, potser el doc. vol dir que dóna una propietat a La Quar de Berguedà (perquè no estem segurs de quin Ribes, i els «castells termenats» tenien terme molt vast, com institució de dret feudal); també es pot tractar del fort castell de Ribes del Ripollès o d'un altre homònim puix que de *ribes* n'hi ha pertot.—<sup>2</sup> *Tardets* és en el límit entre Bearn i el basc de la Sule; n'hi hauria, doncs, un duplicat a Comenge? (ja tocant amb els nostres Pallars-Aran) que en efecte és on s'han trobat les més de les inscri. aquitanes. Val a dir que l'art. de Sacaze és sobre *Les anciens dieux des Pyrenees* --- 1885, p. 20. Doble o únic és nom ben estudiat.—<sup>3</sup> Als elements de judici sobre la qüestió de *La Bascort* —no ben aclarida— s'hauria pogut oferir una cita d'un doc. de Cerdanya, molt antic, a. 964, on figura un «clode Nabarcinc» (*Dipl. cat. Vic.* 304, §363) en un extens context on coincideix amb la liberació de *La Bascort/Navascort*; deu ser err. de còpia per una forma com *Navarcorti*. Més dubtosa la possible relació amb un hapax *Navasques* a. 1258, puix que Font Rius dubta si és un *locus* o «aldea» de Verdul (*C.d.p.* §304, p. 669).